

JOANNA BUCHALSKA

UDZIAŁ PROKURATORA GENERALNEGO W POSTĘPOWANIU O UNIEWAŻNIENIE WZORU PRZEMYSŁOWEGO W URZĘDZIE PATENTOWYM RP

I. UWAGI WPROWADZAJĄCE

Zagadnienie unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego stanowi aktualną i doniosłą, a zarazem trudną problematykę badawczą. Doniosłość wynika z faktu, że unieważnienie decyzji o udzieleniu prawa z rejestracji staje się zjawiskiem coraz częstszym. Rozwijające się zainteresowanie wzornictwem przemysłowym w wielu branżach, przede wszystkim takich, jak: wyroby jubilerskie, meble, moda, ujawnia zapotrzebowanie w zakresie analizy instytucji unieważnienia prawa.

Unieważnienie prawa z rejestracji następuje w odniesieniu do praw wyłącznych o charakterze majątkowym, takich jak prawo z patentu, prawo ochronne na znaku towarowym czy prawo z rejestracji wzoru przemysłowego. Nie można bowiem unieważnić praw osobistych twórców, praw majątkowych skutecznych *erga omnes* i praw majątkowych względnych, gdyż powstanie tych praw nie jest związane z wydaniem decyzji administracyjnej, zaś ich skuteczność zależy od spełnienia przesłanek wskazanych przez ustawodawcę¹. Przyczyna unieważnienia musi istnieć w momencie, gdy decyzja jest

Dr JOANNA BUCHALSKA – Katedra Prawa Własności Intelektualnej Akademii Leona Koźmińskiego; adres do korespondencji: ul. Jagiellońska 57/59, 03-301 Warszawa; e-mail: joanna.buchalska@gmail.com

¹ A. S z e w c, *Podmioty i prawa podmiotowe własności przemysłowej*, [w:] A. S z e w c, G. J y ż, *Prawo własności przemysłowej*, Warszawa 2011, s. 239, J. S i e ń c z y ł o - C h ł a b i c z, *Ustanie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego*, „Studia Prawa Prywatnego” 2009, nr 3-4, s. 100.

wydawana. Oznacza to, że błąd, na podstawie którego została wydana decyzja, istniał już podczas jej podejmowania przez organ. Błąd ten nie został jednak dostrzeżony w chwili wydawania decyzji o udzieleniu prawa. Wobec tego jedyną podstawą wniosku o unieważnienie jest twierdzenie, że prawo zostało udzielone, pomimo że nie zostały spełnione warunki do jego uzyskania². Unieważnienie prawa ma na celu poprawienie, skorygowanie decyzji, która została wydana mimo braku spełnienia przez uprawniony podmiot niezbędnych przesłanek do udzielenia prawa na dobro własności przemysłowej. Z tej przyczyny organ, który wydał wadliwą decyzję, zobowiązany jest ją unieważnić. Wniosek o unieważnienie może zostać złożony w każdym okresie ważności prawa³ zarówno przez osobę posiadającą interes prawny, jak również przez Prokuratora Generalnego RP i Prezesa Urzędu Patentowego RP.

II. PODSTAWY UNIEWAŻNIENIA PRAWA Z REJESTRACJI WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Stosownie do art. 89 ustawy z dnia 20 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej⁴ w związku z art. 117 ust. 1 p.w.p. oraz art. 117 ust. 2 p.w.p. do unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego stosuje się odpowiednio przepisy normujące unieważnienie prawa z patentu. Na mocy art. 118 ust. 1 pkt 1 p.w.p. odpowiednio stosuje się również art. 74 p.w.p. dotyczący unieważnienia zgłoszenia wynalazku albo uzyskania patentu na wynalazek. Na mocy przywoływanych wyżej przepisów unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego następuje wskutek:

- 1) niespełnienia przez wzór przesłanek niezbędnych do rejestracji, tj. nowości i indywidualnego charakteru;
- 2) naruszenia przez wzór przemysłowy praw osobistych i majątkowych osób trzecich;
- 3) uzyskania prawa z rejestracji przez osobę nieuprawnioną.

² Por. P. G r z e g o r c z y k, *Jurysdykcja krajowa w prawach z zakresu prawa własności przemysłowej*, Warszawa 2007, s. 64; A. K i s i e l e w i c z, *Prawo własności przemysłowej*, Przemysł 2008, s. 93; K o t a r b a, *Ochrona własności przemysłowej w gospodarce polskiej w dostosowaniu do wymogów Unii Europejskiej i Światowej Organizacji Handlu*, Warszawa 2000, s. 130.

³ Z. K o n d r a s, J. M a t w i j i s z y n, *Prawo wynalazcze, przepisy z zakresu rozwoju techniki. Akty normatywne i Komentarz*, Bytom 1967, s. 87.

⁴ Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r., Prawo własności przemysłowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. nr 119 poz. 1117, z późn. zm.) – dalej cyt. p.w.p.

III. POSTĘPOWANIE O UNIEWAŻNIENIE PRAWA Z REJESTRACJI WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Unieważnienia wzoru przemysłowego prowadzone jest w postępowaniu spornym odbywającym się przed Urzędem Patentowym RP. Postępowanie o unieważnienie wzoru przemysłowego stanowi odrębne postępowanie, regulowane w art. 255 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej. Na mocy tego artykułu Urząd Patentowy RP – w trybie postępowania spornego – rozstrzyga między innymi sprawy o unieważnienie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji, w tym prawa z rejestracji wzoru przemysłowego⁵.

Początkowo kwestia postępowania o unieważnienie była regulowana w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 30 sierpnia 2001 r. w sprawie postępowania spornego przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej⁶, jednak w związku z wejściem w życie ustawy z 23 stycznia 2004 r. o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej⁷, przepisy te zostały inkorporowane do ustawy Prawo własności przemysłowej. Obecnie kwestia unieważnienia wzoru przemysłowego unormowana jest w przepisach art. 255¹ do art. 255¹² ustawy Prawo własności przemysłowej. Przyczyn wyodrębnienia wskazanego postępowania w ramach ustawy Prawo własności przemysłowej doktryna wskazuje jako sporny charakter postępowania toczącego się pomiędzy uprawnionymi podmiotami⁸. Postępowanie o unieważnienie jest bowiem postępowaniem niezależnym od postępowania zgłoszeniowego, którego podstawą wszczęcia jest decyzja wydana w postępowaniu zgłoszeniowym⁹.

Do postępowania spornego przed Urzędem Patentowym RP w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego¹⁰ lub Kodeksu postępowania cywilnego¹¹.

⁵ Z. M i k l a s i ń s k i, *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, Warszawa 2001, s. 280.

⁶ Dz. U. z 2001 nr 92, poz. 1018.

⁷ Dz. U. z 2004 nr 33, poz. 286.

⁸ T. S z y m a n e k, [w:] S. S o ł t y s i ń s k i, A. S z w a j k o w s k i, T. S z y m a n e k, *Komentarz do prawa wynalazczego*, Warszawa 1990, s. 458.

⁹ J. S z w a j a, *Ustanie patentu*, [w:] J. S z w a j a, A. S z w a j k o w s k i, *System prawa własności intelektualnej. Prawo wynalazcze*, t. III, Wrocław 1990, s. 414; K i s i e l e w i c z, *Prawo własności przemysłowej*, s. 111.

¹⁰ Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – dalej cyt. k.p.a.

Takie unormowania powodują wiele konsekwencji prawnych¹². Postępowanie sporne, jak podkreśla Z. Mikłasiński, jest postępowaniem administracyjnym o szczególnym charakterze¹³. Wobec powyższego Urząd Patentowy RP podczas postępowania kieruje się zasadami wyrażonymi w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego. Zasady te dotyczą praw materialnych oraz umożliwiają stronom uczestnictwo w każdym stadium sprawy oraz wypowiedzenie się w kwestii zebranych dowodów i materiałów. Tak sformułowane odesłanie w sposób znaczący odróżnia postępowanie administracyjne od postępowania cywilnego¹⁴. Ponadto trzeba zaznaczyć, że zakres odesłania wolą ustawodawcy obejmuje nie tylko główny tryb postępowania, zmierzającego do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie udzielenia ochrony udzielonej na dobrach własności przemysłowej, ale również postępowanie o charakterze nadzwyczajnym, służące weryfikacji ostatecznej decyzji, gdyż przy przyjęciu odmiennego stanowiska wyłączenie zawarte w art. 253 ust. 2 p.w.p. byłoby zbędne¹⁵.

Organami rozpatrującymi sprawy sporne są Kolegia orzekające do spraw spornych, działające w Urzędzie Patentowym RP. Kolegia orzekające powstałe w Urzędach Patentowych RP stanowią organy quasi-sądowe¹⁶. Wobec powyższego wskazać należy, że składowi orzekającemu w sprawach spornych przysługuje niezawisłość¹⁷, podobnie jak w sprawach rozstrzyganych przez sądy powszechne. Skład Kolegium jest trzyosobowy. Natomiast w sprawach zawiłych do orzekania wyznacza się skład pięcioosobowy.

IV. LEGITYMACJA CZYNNA DO ZŁOŻENIA WNIOSKU O UNIEWAŻNIENIE

Zgodnie z art. 89 p.w.p. w zw. z art. 117 ust. 1 p.w.p. unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego następuje w związku ze złożeniem

¹¹ Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – dalej cyt. k.p.c.

¹² A. S z e w c, *Naruszenie własności przemysłowej*, Warszawa 2003, s. 304.

¹³ M i k ł a s i ń s k i, *Prawo własności przemysłowej*, s. 281.

¹⁴ S z e w c, *Naruszenie własności przemysłowej*, s. 304.

¹⁵ K. C e l i ń s k a - G r z e g o r c z y k, *Postępowanie patentowe jako szczególne postępowanie administracyjne*, Warszawa 2009, s. 83, 84.

¹⁶ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 414.

¹⁷ M. S t a s z k ó w, *Prawo wynalazcze*, Warszawa 1989, s. 27.

wniosku przez uprawnionego. Podmiotami uprawnionymi do złożenia wniosku o unieważnienie są:

- 1) osoby posiadające interes prawny w unieważnieniu prawa wyłącznego; oraz, jeżeli działają w interesie publicznym;
- 2) Prokurator Generalny RP;
- 3) Prezes UP RP.

Legitymacja bierna w procesie o unieważnienie przysługuje zawsze uprawnionemu z wzoru przemysłowego lub współuprawnionemu, jeśli jest kilku współuprawnionych. Kwestia ta nie wzbudza tyłu kontrowersji, co legitymacja czynna, ze względu na to, że uprawnionym z rejestracji wzoru przemysłowego jest podmiot wskazany w rejestrze.

Pierwszy z przypadków dotyczy złożenia wniosku o unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przez osobę posiadającą interes prawny w unieważnieniu prawa. W doktrynie przedmiotu prowadzi się szerokie badanie dotyczące problematyki interpretowania pojęcia interesu prawnego. Zgodnie z definicją zawartą w *Encyklopedii prawa*, za interes prawny strony należy uznać podstawowy warunek uznania danego podmiotu za stronę postępowania¹⁸. Natomiast w literaturze przedmiotu podkreśla się, że niezbędne jest wykazanie samego interesu prawnego, nie zaś stwierdzenie jego istnienia¹⁹. Przesłanka interesu prawnego stanowi bowiem generalny warunek występowania z wnioskiem o unieważnienie²⁰, które uprawnia wnioskodawcę do zgłoszenia określonego żądania. Na gruncie analizy dorobku literatury i judykatury w tym zakresie wskazać można, że za podmioty posiadające interes prawny uznaje się między innymi osoby, które chciałyby podjąć produkcję wkraczającą w zakres udzielonego patentu albo, korzystając z chronionego dobra, naruszałyby cudze prawo²¹.

Stanowisko powyższe potwierdzone zostało w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 stycznia 2008 r., zgodnie z którym zagwarantowane w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej²² prawo do swobodnej działalności gospodar-

¹⁸ A. P a k u ł a, [w:] *Encyklopedia prawa*, red. U. Kalina-Prasznicka, Warszawa 2007, s. 246.

¹⁹ A. D e r e ń, *Prawo własności przemysłowej*, Bydgoszcz 2001, s. 98.

²⁰ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 410.

²¹ S t a s z k ó w, *Prawo wynalazcze*, s. 165.

²² Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 220, poz. 1447).

czej może stać się źródłem interesu prawnego do żądania unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego na podstawie art. 89 ust. 1 p.w.p. w związku z art. 117 ust. 1 p.w.p., jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej zostało zagrożone przez działanie jakiejkolwiek osoby fizycznej bądź prawnej, polegające na wykazaniu, że działalność ta prowadzona jest z naruszeniem warunków określonych przepisami prawa²³.

Również Sąd Najwyższy w wyroku z 29 października 2007 r. stwierdził podobnie wskazując, że sam fakt uzyskania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego w sytuacji, gdy inny producent wprowadził wcześniej na rynek produkt o cechach podobnych do zarejestrowanego wzoru przemysłowego, stanowi wystarczającą przesłankę do uznania istnienia po stronie tego producenta interesu prawnego w domaganiu się unieważnienia prawa z rejestracji wzoru²⁴. Ocena posiadanego interesu prawnego do złożenia wniosku o unieważnienie badana jest przez Urząd Patentowy RP w postępowaniu spornym²⁵, do którego oceny, wydaje się, zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego²⁶.

V. UNIEWAŻNIENIE PRAWA Z REJESTRACJI WZORU PRZEMYSŁOWEGO W INTERESIE PUBLICZNYM

Zgodnie z art. 89 ust. 2 p.w.p. podmiotami mającymi uprawnienie do złożenia wniosku o unieważnienie obok osoby posiadającej interes prawny są Prokurator Generalny RP oraz Prezes Urzędu Patentowego RP. Zgodnie z tymi unormowaniami podmiotom tym przysługuje również uprawnienie do przy-

²³ Syg. VI SA/Wa 1882/07, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>

²⁴ Syg. II GSK 183/07, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>

²⁵ D e r e Ń, *Własność intelektualna i przemysłowa*, s. 83.

²⁶ Por. S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 411; B. A d a m i a k, J. B o r k o w s k i, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 1996, s. 202; Z. L e o Ń s k i, *Zarys prawa administracyjnego*, Warszawa 2006, s. 316; W. J a k i m o w i c z, *Interes indywidualny w prawie administracyjnym*, „Casus” 1999, nr 14, s. 45; J. Z i m m e r m a n n, Glosa do wyroku NSA z 2 lutego 1996 r., sygn. IV SA 846/95, OSP 1997, nr 4, poz. 83; S z e w c, *Podmioty i prawa*, s. 239; J. W a l u s z e w s k i, *Unieważnienie patentu zagadnienia konstrukcyjne*, ZNUJ PWOWI 1981, z. 24, s. 91; Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 lutego 2007 r., sygn. VI SA/Wa 2187/06, www.orzeczenia.nsa.gov.pl

stąpienia do toczącego się postępowania w sprawie. Jednakże, jak podkreśla się w doktrynie, organy te z tej możliwości powinny korzystać jedynie wyjątkowo, przykładowo wtedy, gdy wnioskodawca działa w sprawie sam, a nie ma ku temu należytego przygotowania²⁷. Ponadto okoliczności stanowiące podstawy unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego powinny zostać wskazane w postępowaniu przed Urzędem Patentowym RP w momencie złożenia wniosku o unieważnienie, wskazanie zaś nowych okoliczności na etapie sądowym powoduje ich nieuwzględnienie w postępowaniu o unieważnienie wzoru przemysłowego²⁸.

W odróżnieniu od złożenia wniosku przez osobę posiadającą interes prawny, w przypadku Prokuratora Generalnego lub Prezesa Urzędu Patentowego RP niezbędne jest udowodnienie posiadania przez te podmioty interesu publicznego do złożenia wniosku. Interes publiczny stanowi „czynnik powinności wyrażający wartości uznawane przez społeczeństwo lub grupę obywateli”²⁹. Jednocześnie w wyroku Sądu Najwyższego z 18 listopada 1993 r. wskazuje się, że w państwie prawnym nie ma miejsca na mechaniczne i sztywne pojmowanie zasad nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym. Natomiast w każdym przypadku przedkładania interesu ogólnego nad interes publiczny organ chroniący interesy ogółu ma na celu wskazanie, o jaki interes ogólny chodzi, i jednocześnie udowodnienie, iż jest on na tyle znaczący i ważny, że wymaga bezwzględnego ograniczenia³⁰. W związku z powyższym, w celu złożenia wniosku o unieważnienie przykładowo prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, zarówno Prokurator Generalny RP, jak i Prezes Urzędu Patentowego RP muszą w sposób jednoznaczny udowodnić podstawę do powoływania się na ochronę interesu publicznego.

W doktrynie główne rozważania w kwestii interpretacji pojęcia interesu prawnego w postępowaniu spornym przed Urzędem Patentowym odnoszą się do kwestii zastosowania odpowiednich przepisów prawa w tym zakresie. Zgodnie ze stanowiskiem pierwszym, reprezentowanym m.in. przez M. du Vall³¹ oraz P. Kostańskiego³², występowanie w interesie publicznym ma

²⁷ M. du Vall, *Prawo patentowe*, Warszawa 2008, s. 276.

²⁸ Wyrok WSA z 7 stycznia 2005 r. 6 II SA 2427/03, www.orzeczenia.nsa.gov.pl

²⁹ Pakuła, dz. cyt., s. 246.

³⁰ Wyrok SN z dnia 18 listopada 1993, OSN 1994, nr 9, poz. 181.

³¹ du Vall, *Prawo patentowe*, s. 276.

³² P. Kostański, *Komentarz do art. 89 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. P. Kostański, Warszawa 2010, s. 481-482.

na celu skorygowanie błędu administracyjnego, wobec czego do oceny pojęcia interesu prawnego powinny mieć zastosowanie przepisy prawa administracyjnego. Przedstawiciel drugiego stanowiska, reprezentowanego przez J. Waluszewskiego³³, uważa natomiast, że w tej kwestii należy stosować przepisy prawa cywilnego.

Zgodnie z pierwszym stanowiskiem, pojęcie interesu publicznego powinno być definiowane zgodnie z przepisami postępowania administracyjnego, co stanowi potwierdzenie stanowiska odnoszącego się do interpretacji interesu prawnego osoby składającej wniosek o unieważnienie. Występowanie bowiem w interesie publicznym ma na celu skorygowanie stanu, w którym podmiot niesłusznie uzyskał wieloletni monopol do korzystania z danego rozwiązania. Wobec powyższego liczba osób dotkniętych taką wyłącznością jest bez znaczenia³⁴, gdyż terminu interesu publicznego nie należy interpretować jako miernika, zgodnie z którym ocenia się zasadność złożonego wniosku, a pod uwagę należy brać jedynie ocenę w zakresie jego oddziaływania na społeczeństwo. Potwierdzenie powyższego stanowiska można odnaleźć w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 7 stycznia 2005 r., zgodnie z którym bez znaczenia pozostaje liczba podmiotów dotknięta monopolem, gdy w interesie publicznym leży unieważnienie prawa z rejestracji³⁵. Autor wskazuje jednocześnie, że przepisy postępowania administracyjnego regulującego tę kwestię powinny wpływać na ocenę stopnia ważności interesu publicznego składanego wniosku.

Odmienne w tym zakresie wypowiada się natomiast Waluszewski. Autor uważa, że o ile samą kwestię unieważnienia praw powinno się oceniać na gruncie przepisów postępowania administracyjnego, to w zakresie definiowania pojęcia interesu publicznego należy sięgnąć do przepisów postępowania cywilnego. Autor w swych rozważaniach odwołuje się do art. 7 k.p.c., zgodnie z którym prokurator może żądać wszczęcia postępowania w każdej sprawie, jak również wziąć udział w każdym toczącym się już postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego. W sprawach niemajątkowych z zakresu prawa rodzinnego prokurator może wytaczać powództwa tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Wszystkie z trzech wymienionych przypadków mieszczą się w pojęciu interesu publicznego, w ocenie zaś samego Prokuratora po-

³³ W a l u s z e w s k i, *Unieważnienie*, s. 96.

³⁴ d u V a l l, *Prawo patentowe*, s. 276.

³⁵ Wyrok WSA z 7 stycznia 2005 r. 6 II SA 2427/03, www.orzeczenia.nsa.gov.pl

zostawia się zasadność jego występowania jako organu chroniącego interes publiczny³⁶.

Stanowisko drugie wydaje się jednak niesłuszne. Zgodnie bowiem z art. 256 p.w.p. do postępowania spornego mają zastosowanie przepisy postępowania administracyjnego. Ponadto zgodnie z art. 2 ustawy z 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze³⁷, zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw oraz realizacja tego uprawnienia, która ma polegać na podejmowaniu środków przewidzianych prawem, zmierzających do prawidłowego i jednolitego stosowania prawa w postępowaniu administracyjnym (art. 3 ust. 1 pkt 3 Ustawy o prokuraturze), oraz na zaskarżaniu do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych, a także udziału w postępowaniu sądowym w sprawach dotyczących zgodności z prawem takich decyzji (art. 3 ust. 1 pkt 6 Ustawy o prokuraturze)³⁸.

W związku z powyższym zasadne będzie ocenianie uprawnień Prokuratora Generalnego na gruncie przepisów administracyjnych bądź ewentualnie Ustawy o prokuraturze, która w sposób jednoznaczny podaje katalog uprawnień i zakresu spraw, w jakich może występować Prokurator Generalny³⁹.

Obok Prokuratora Generalnego RP w interesie publicznym w postępowaniu o unieważnienie może występować również Prezes Urzędu Patentowego RP. Postulaty wprowadzenia do katalogu uprawnionych do złożenia wniosku o unieważnienia Prezesa Urzędu Patentowego RP pojawiały się już wcześniej na gruncie przepisów ustawy o wynalazczości⁴⁰. W przepisach odnoszących się do unieważnienia prawa z rejestracji nie wymieniano bowiem jako podmiotu posiadającego legitymację czynną Prezesa Urzędu Patentowego RP, a jedynie wprowadzono domniemanie ewentualnego jego uczestnictwa w postępowaniu o unieważnienie. Głównym argumentem przemawiającym za przyznaniem wskazanych uprawnień Prezesowi Urzędu Patentowego były jego największe predyspozycje do występowania z tego rodzaju wnioskami. Jednak nie wszyscy przedstawiciele doktryny przychylali się do powyższego postulatu. Odmienne stanowisko w powyższej kwestii reprezentował m.in.

³⁶ W a l u s z e w s k i, *Unieważnienie*, s. 96.

³⁷ Ustawa z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (t.j.: Dz. U. 2011 r. nr 270, poz. 1599) – dalej cyt. Ustawa o prokuraturze.

³⁸ T.j. Dz. U. z 2002 r. nr 21, poz. 206 z późn. zm.

³⁹ G. Ł y s z c z y c a, [w:] G. Ł y s z c z y c a, Cz. M a r t y s z, A. M a t a n, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2007, t. II, s. 422.

⁴⁰ Ustawa z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (t.j. Dz. U. 1993 r. nr 26, poz. 117).

J. Szwaja, twierdząc, że przyznanie możliwości złożenia wniosku o unieważnienie Prezesowi Urzędu Patentowego RP spowodowałoby, iż postępowanie sporne mogłoby odbywać się na prawie postępowania z urzędu. Tymczasem, jak podnosi Szwaja, zamiarem ustawodawcy było umożliwienie wszczęcia postępowania wyłącznie na wniosek strony zainteresowanej⁴¹. Z poglądem tym należy się jednak nie zgodzić, gdyż o ile zasadne jest przyznanie uprawnienia o występowanie z wnioskiem jedynie osobie posiadającej w tym interes prawny, o tyle niejasne pozostaje nieprzyznanie takiego uprawnienia Prezesowi Urzędu Patentowego RP, jeśli uprawnienie takie ma Prokurator Generalny. Należy podkreślić za Waluszewskim, że to Prezes Urzędu Patentowego RP ma największą wiedzę w zakresie udzielenia praw na dobrach niematerialnych i ewentualnych negatywnych konsekwencji udzielenia komuś prawa z rejestracji. W tym miejscu należy zauważyć, że Urząd Patentowy RP podczas rejestracji wzoru przemysłowego nie dokonuje bowiem analizy wszystkich przesłanek niezbędnych do rejestracji. W przypadku wzoru przemysłowego nie jest badana nawet nowość danego rozwiązania⁴². Wobec powyższego występować mogą błędy w zakresie uzyskania prawa z rejestracji wzorów, które nie są nowe i które nie mają indywidualnego charakteru.

Wbrew obawom Szwaji, przyznanie Prezesowi Urzędu Patentowego RP uprawnienia do składania wniosku o unieważnienie nie spowodowało zmiany trybu postępowania na postępowanie z urzędu. Konsekwencją rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o unieważnienie było umożliwienie Prezesowi Urzędu Patentowego RP obok Prokuratora Generalnego RP dokonywania większej kontroli w zakresie wydawanych decyzji i jednocześnie korygowanie błędów, które mogą pojawić się w procesie rejestracji wzoru przemysłowego.

VI. POSTĘPOWANIE O UNIEWAŻNIENIE PRAWA Z REJESTRACJI WZORU PRZEMYSŁOWEGO PRZED URZĘDEM PATENTOWYM RP

Pierwszy etap rozpoznawania wniosku o unieważnienie polega na zbadaniu go pod względem formalnym, a więc czy spełnione są przesłanki wskazane

⁴¹ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 411.

⁴² K o t a r b a, *Ochrona własności przemysłowej*, s. 115.

w art. 255¹ ust. 3 p.w.p., to jest czy wniosek zawiera oznaczenie stron i ich adresy, zwięzłe przedstawienie sprawy, wyraźnie określone żądanie, wskazanie podstawy prawnej, wskazanie środków dowodowych oraz czy został podpisany przez wnioskodawcę i opatrzony datą. Podczas rozpoznawania wniosku bada się również wypełnienie przesłanek wskazanych w art. 255¹ ust. 4 p.w.p., zgodnie z którym wniosek o unieważnienie powinien zawierać pełnomocnictwo, jeżeli wniosek składa pełnomocnik, odpisy wniosku w liczbie odpowiadającej liczbie stron postępowania spornego oraz dowód uiszczenia opłaty.

W pierwszym etapie oceny wniosku dokonuje się badania, czy spełnione zostały wymogi formalne. W przypadku ich niespełnienia, zgodnie z art. 255¹ ust. 6 p.w.p., Urząd Patentowy RP wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 30 dni pod rygorem umorzenia postępowania. W przypadku nieuzupełnienia przez wnioskodawcę braków lub w przypadku wycofania wniosku Urząd Patentowy RP orzeka o umorzeniu postępowania na podstawie art. 255³ ust. 2 p.w.p. na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego Urząd Patentowy RP w pierwszym etapie bada, czy istnieje prawo, o którego unieważnienie wnosi wnioskodawca, następnie badany jest interes prawny wnioskodawcy, a dopiero potem rozważa zasadność wskazanych przez niego podstaw prawnych unieważnienia. Jeżeli w chwili przystąpienia do badania przez organ wniosku o stwierdzenie nieważności prawa tego prawa już nie ma, z uwagi na fakt, że wcześniej decyzja o jego udzieleniu została uchylona, wszelkie dalsze czynności są zbędne i niedopuszczalne, jako bezprzedmiotowe. W takim przypadku Urząd Patentowy RP umarza postępowanie bez badania interesu prawnego wnioskodawcy i bez rozważania zasadności podstaw unieważnienia prawa. W takim przypadku wskazać należy, że spór między stronami nie rozpoczyna się z powodu braku przedmiotu sporu i racje żadnej ze stron nie są już przez organ rozważane. W takiej sytuacji nie ma „wygranego” ani „przegranego”, bowiem zasadność wniosku nie podlega badaniu⁴³.

W przypadku, gdy wniosek spełnia wszystkie wymogi formalne, Urząd doręcza stronom postępowania odpisy wniosku, wyznaczając jednocześnie stronie przeciwnej termin do nadesłania pisemnej odpowiedzi. Na mocy art. 255² ust. 2 p.w.p. strona odpowiadająca zobowiązana jest dostarczyć do Urzędu

⁴³ Wyrok Naczelny Sąd Administracyjny z dnia 17 czerwca 2009 r. syg. II GSK 1034/08, www.orzeczenia.nsa.gov.pl

odpowiedź w liczbie odpowiadającej liczbie stron postępowania spornego. Po upływie terminu wyznaczonego stronie do udzielenia odpowiedzi na wniosek Urząd Patentowy RP wyznacza termin rozprawy, o czym zawiadamia strony lub ich pełnomocników, doręczając im jednocześnie odpis odpowiedzi na wniosek, jeżeli została udzielona. Podkreślić należy, że brak odpowiedzi na wniosek nie wywołuje dla uprawnionego ujemnych skutków procesowych⁴⁴.

Zgodnie z art. 255³ ust. 4 p.w.p., zawiadomienie o terminie rozprawy powinno zostać dostarczone stronom nie później niż na siedem dni przed wyznaczonym terminem. Rozprawa odbywająca się w Urzędzie Patentowym RP co do zasady jest jawna. Odstępstwem od tego jest postępowanie sporne dotyczące tajnego wynalazku lub wzoru użytkowego, i w takim przypadku, na mocy art. 255⁵ ust. 1 p.w.p., postępowanie przed Urzędem prowadzone jest jako postępowanie niejawne. Ustawa Prawo własności przemysłowej przewiduje również możliwość wyłączenia w drodze postanowienia części lub całości jawności rozprawy. Urząd wydaje takie postanowienie w przypadku, gdy rozpatrzenie sprawy wymaga powoływania się przez strony na informacje prawnie chronione na podstawie odrębnych przepisów. Ponadto ograniczenie jawności postępowania możliwe jest w przypadkach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnej⁴⁵. W wypadku podjęcia decyzji o rozstrzygnięciu postępowania na posiedzeniu niejawnym Urząd wydaje postanowienie⁴⁶.

W art. 255³ ust. 5 p.w.p. przewidziano możliwość podjęcia decyzji w przypadku nadmiernego przewleknięcia postępowania przez strony. Urząd Patentowy RP w takiej sytuacji może wyznaczyć stronom w toku prowadzonego postępowania, także na posiedzeniu niejawnym, termin do podania wszystkich twierdzeń oraz dodatkowych dowodów na ich poparcie, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że strona wykaże, że ich powołanie w wyznaczonym terminie nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. Wprowadzenie takiego rozwiązania ma na celu realizację postulatu szybkości postępowania oraz jednocześnie nakłada na Urząd obowiązek przeciwdziałania przewlekłości postępowania

⁴⁴ S z y m a n e k, [w:] *Komentarz*, s. 465.

⁴⁵ Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. nr 17, poz. 95).

⁴⁶ G. J y ż, *Organizacja i postępowanie w sprawach ochrony własności przemysłowej*, [w:] A. S z e w c, G. J y ż, *Prawo własności przemysłowej*, Warszawa: LexisNexis 2011, s. 462.

i dążenia do jego zakończenia na pierwszym posiedzeniu, jeżeli nie jest to ze szkodą dla sprawy⁴⁷.

Z przebiegu postępowania spornego sporządza się protokół, który zostaje podpisany przez przewodniczącego Komisji Orzekającej i protokolanta. Protokół na podstawie art. 255⁶ ust. 2 p.w.p. powinien zawierać:

a) oznaczenie organu orzekającego, miejsca i daty posiedzenia, imiona i nazwiska członków składu orzekającego, protokolanta, stron, ich pełnomocników i ustawowych przedstawicieli oraz oznaczenie sprawy i wzmiankę co do tajności rozprawy;

b) przebieg rozprawy, w szczególności wnioski i twierdzenia stron, przebieg postępowania dowodowego, wymienienie zarządzeń i postanowień wydanych na rozprawie ze wzmianką o ich ogłoszeniu; zamiast podania wniosków i twierdzeń stron można w protokole powołać się na pisma przygotowawcze;

c) czynności stron, w szczególności ugodę, uznanie żądania, wycofanie, zmianę, rozszerzenie lub ograniczenie wniosku.

Na podstawie art. 255⁶ ust. 3 p.w.p., strony mogą żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie później jednak niż na następnym posiedzeniu, a po wydaniu decyzji – w terminie 30 dni od jej wydania. W przypadku odmowy dokonania sprostowania protokołu stronie przysługuje zażalenie⁴⁸.

Przedmiotem decyzji podejmowanej przez Urząd Patentowy RP w postępowaniu spornym jest korekta uprzednio wydanej decyzji, podjętej w postępowaniu zgłoszeniowym⁴⁹. Urząd Patentowy RP, po przeprowadzeniu postępowania spornego, zwykłą większością głosów podejmuje decyzję o unieważnieniu prawa z rejestracji lub utrzymania go w mocy. Zasadniczo wyróżnić można dwa rodzaje decyzji podejmowanych w postępowaniu spornym – pozytywną i negatywną, czyli oddalającą wniosek. W przypadku decyzji pozytywnej uwzględniającej powództwo należy wskazać decyzję uwzględniającą wniosek w całości lub w części⁵⁰.

Ustawa Prawo własności przemysłowej przewiduje również możliwość złożenia przez członka składu orzekającego niezgadającego się z rozstrzygnięciem sprawy zdania odrębnego wraz z pisemnym uzasadnieniem. Zgodnie z art. 255⁷ ust. 4 p.w.p. zgłoszenie zdania odrębnego zaznacza się przy podpisie złożonym na decyzji przez zamieszczenie odpowiedniej wzmianki.

⁴⁷ T. S z y m a n e k, *Prawo własności przemysłowej*, Warszawa 2008, s. 56.

⁴⁸ S z y m a n e k, [w:] *Komentarz*, s. 466.

⁴⁹ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 415.

⁵⁰ Tamże.

Jednocześnie na mocy art. 255⁷ ust. 5 p.w.p. zdanie odrębne nie podlega ogłoszeniu.

Decyzja na podstawie art. 255⁸ ust. 1 p.w.p. powinna zawierać: a) oznaczenie organu orzekającego; b) datę wydania decyzji; c) imiona i nazwiska członków składu orzekającego i protokolanta; d) oznaczenie stron; e) oznaczenie przedmiotu sprawy i jej rozstrzygnięcie; f) powołanie podstawy prawnej rozstrzygnięcia; g) rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania; h) uzasadnienie faktyczne i prawne; i) pouczenie o trybie zaskarżania; j) podpisy członków składu orzekającego.

Decyzję co do zasady ogłasza się bezpośrednio po przeprowadzeniu rozprawy. Na mocy art. 255⁹ ust. 3 p.w.p. ogłoszenie decyzji może zostać odroczone na czas do dwóch tygodni, o czym przewodniczący składu orzekającego ogłasza, podając termin i miejsce ogłoszenia decyzji. Pisemne uzasadnienie decyzji sporządza się z urzędu w terminie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Uzasadnienie podpisuje przewodniczący składu orzekającego i członek składu orzekającego, który sporządził uzasadnienie. Wymóg uwzględnienia nazwisk członków Kolegium Orzekającego, protokolanta oraz podpisu członków wynika z kolegialnego charakteru podjętej decyzji⁵¹. Odpis decyzji wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom. Niezbędnym elementem jest wskazanie uzasadnienia, ale strona nie musi znać powodów i motywów powziętej przez Urząd decyzji. W przypadku dołączenia do decyzji uzasadnienia, strona ma uprawnienie do bronienia swoich interesów poprzez prowadzenie dalszej polemiki z organem odwoławczym⁵².

Stosownie do art. 257 p.w.p., na decyzję dotyczącą unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje stronie skarga do sądu administracyjnego. Ponadto na mocy art. 258 w związku z art. 254 p.w.p. na prawomocne orzeczenie Urzędu Patentowego RP, kończące postępowanie w sprawie, a rażąco naruszające prawo, Prezes Urzędu Patentowego RP, Prokurator Generalny Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rzecznik Praw Obywatelskich mogą wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie orzeczenia. Wprowadzenie powyższych unormowań pozwala na sądową kontrolę decyzji i postanowień Urzędu Patentowego w sprawach dotyczących udzielenia patentów, prawa ochronnego i prawa z rejestracji⁵³. Daje także możliwość dokonywania kontroli przez

⁵¹ J y ż, *Organizacja i postępowanie*, s. 463.

⁵² S z y m a n e k, [w:] *Komentarz*, s. 466-467.

⁵³ K i s e l e w i c z, *Własność przemysłowa*, s. 10.

Prezesa Urzędu Patentowego RP oraz Prokuratora Generalnego RP nad decyzjami podejmowanymi przez niezależnych ekspertów⁵⁴. Postępowanie przed sądem administracyjnym jest dwuinstancyjne. W pierwszej instancji sprawy są rozpatrywane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny. Drugą zaś instancją jest Naczelny Sąd Administracyjny. Warto podkreślić, że Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach wskazanych w skardze⁵⁵.

VII. SKUTKI UNIEWAŻNIENIA PRAWA Z REJESTRACJI WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Przedstawiciele doktryny są zgodni, że w wyniku unieważnienia prawo na dobru własności przemysłowej ustaje ze skutkiem *erga omnes*, bez względu na to, kto złożył wniosek o unieważnienie⁵⁶. Unieważnienie wzoru przemysłowego następuje ze skutkiem *ex tunc*, co oznacza, że czynności i roszczenia podjęte na podstawie tego prawa zostają unicestwione ze skutkiem wstecznym⁵⁷. Wraz z unieważnieniem prawa z rejestracji uznaje się je za niebyte⁵⁸. Należy podkreślić, że skutek unieważnienia rozciąga się na wszelkie czynności prawne, mające swoją podstawę w prawie z rejestracji. Szwaja wskazuje, że wskutek unieważnienia prawa nieważnością dotknięta jest również umowa, która ma swoje źródło w prawie z rejestracji, ponieważ w wyniku unieważnienia odpada jej podstawa prawna⁵⁹. Umowy dotyczące nieważnego prawa z rejestracji skutkują pierwotną niemożnością świadczenia, co w konsekwencji powoduje bezwzględną nieważność umowy. Ze względu na zasady słuszności i zasady współżycia społecznego przewiduje się jednak odstępstwa od zasady retroakcji. Dotyczy to – na mocy art. 224 ust. 3 p.w.p. – zwrotu opłaty okresowej wniesionej z góry, w ciągu jednego roku przed

⁵⁴ M i k l a s i ń s k i, *Prawo własności przemysłowej*, s. 278-279.

⁵⁵ K i s i e l e w i c z, *Prawo własności przemysłowej*, s. 116.

⁵⁶ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 419; podobnie S z y m a n e k, [w:] *Komentarz*, s. 317; A. K o p f f, *Powstanie i ustanie praw wyłącznych*, [w:] S. G r z y b o w s k i, A. K o p f f, J. S z w a j a, S. W ł o d y k a, *Zagadnienia prawa wynalazczego*, Warszawa 1969, s. 139; S z w a j a, *Prawo wynalazcze*, s. 294.

⁵⁷ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 419; podobnie W a l u s z e w s k i, *Unieważnienie*, s. 113.

⁵⁸ S t a s z k ó w, *Prawo wynalazcze*, s. 165; M. S t a s z k ó w, *Zarys prawa wynalazczego*, Warszawa 1974, s. 248.

⁵⁹ K o p f f, *Powstanie i ustanie praw wyłącznych*, s. 139, 293.

terminem, w którym upływa poprzedni okres ochronny⁶⁰. Jeżeli przed tym terminem udzielone prawo zostanie unieważnione, opłata podlega zwrotowi przez Urząd Patentowy RP.

Na tle unieważnienia prawa z rejestracji powstaje zagadnienie, czy osoba, która wskutek unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego poniosła szkodę, może domagać się odszkodowania. Kwestię tę reguluje art. 292 ust. 1 p.w.p. w zw. z art. 291 p.w.p. Na mocy powołanych przepisów, jeżeli strony nie postanowiły inaczej, w razie unieważnienia wzoru przemysłowego nabywca, licencjodawca albo inna osoba, na rzecz której uprawniony dokonał odpłatnego rozporządzenia, może żądać zwrotu wniesionej zapłaty oraz naprawienia szkody na zasadach ogólnych. Zbywca może jednak potrącić sobie korzyści, jakie nabywca uzyskał przez korzystanie z wzoru przed unieważnieniem prawa z rejestracji. Jeżeli korzyści te są wyższe od wniesionej zapłaty i dochodzonego odszkodowania, zbywca nie ponosi odpowiedzialności. Wobec powyższego licencjodawca lub inny nabywca praw może żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych oraz zwrotu kosztów związanych z udzieleniem licencji – najczęściej opłaty licencyjnej⁶¹. Jednakże zwrot zapłaty nie może obejmować odsetek⁶². A. Tischner podkreśla, że możliwe jest inne ukształtowanie umowy, na której podstawie przewidziane będą inne zasady potrącenia⁶³.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego powoduje *erga omnes* skutek *ex tunc*. Zatem decyzja o unieważnieniu prawa z rejestracji wzoru przemysłowego pozbawia ważności wszelkie umowy, których przedmiotem jest unieważnione prawa z rejestracji.

VIII. WNIOSKI KOŃCOWE

Udział Prokuratora Generalnego RP obok Prezesa Urzędu Patentowego RP w postępowaniu o unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego stanowi istotny element weryfikacji decyzji podejmowanych przez Urząd

⁶⁰ S z w a j a, *Ustanie patentu*, s. 420; podobnie W a l u s z e w s k i, *Unieważnienie*, s. 116-117.

⁶¹ A. T i s c h n e r, *Komentarz do art. 291 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. P. Kostański, Warszawa 2010, s. 1178-1179.

⁶² d u V a l l, *Prawo patentowe*, s. 433.

⁶³ T i s c h n e r, *Komentarz do art. 291 p.w.p.*, s. 1179.

Patentowy RP. Ma to szczególnie istotne znaczenie, ze względu na fakt, że prawo z rejestracji przyznawane jest w przypadku spełnienia jedynie elementów formalnych zgłoszenia – rejestracja tzw. romańska. W odróżnieniu bowiem od zgłoszenia dokonywanego w tzw. systemie germańskim badaniu nie są poddawane przesłanki rejestracyjne. Wobec powyższego uzyskane prawo z rejestracji może być uzyskane w przypadku niespełnienia przez wzór przemysłowy przesłanki nowości lub indywidualnego charakteru. Konsekwencją zaś uzyskania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przez podmiot nieuprawniony jest posługiwanie się monopolistycznym uprawnieniem.

W zakresie definiowania pojęcia interesu publicznego zasadne wydaje się sięgnięcie do literatury definiującej wskazany termin na gruncie przepisów postępowania administracyjnego⁶⁴. Analogicznie jest w odniesieniu do katalogu uprawnionych posiadających interes prawny do złożenia wniosku o unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego. W tym przypadku również niezbędne wydaje się odesłanie do literatury wypracowanej na gruncie postępowania administracyjnego⁶⁵. W obu przypadkach wydaje się, że taki zabieg nie pozwala na wskazanie pełnego katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku jako podmiotów posiadających interes prawny.

Wyjątkowość powyższego postępowania podkreśla również fakt, że katalog uprawnionych do złożenia wniosku o unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego na gruncie prawa polskiego jest szerszy niż w prawie unijnym – rozporządzenie nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁶⁶ oraz dyrektywa nr 98/71 z dnia 13 października 1998 r. w sprawie ochrony wzorów⁶⁷. Na gruncie bowiem przepisów prawa unijnego, wnioskodawca nie musi wykazać się interesem publicznym lub

⁶⁴ du Vall, *Prawo patentowe*, s. 276; Waluszewski, *Unieważnienie*, s. 96; Łyszczyc, *Kodeks postępowania administracyjnego*, s. 422; Kotarba, *Ochrona własności przemysłowej*, s. 115.

⁶⁵ Por. Pakuła, dz. cyt., s. 246; Dereń, *Własność intelektualna i przemysłowa*, s. 98; Szwaja, *Ustanie patentu*, s. 410; Staszek, *Prawo wynalazcze*, s. 165; E. Nowińska, *Unieważnienie patentu*, [w:] *Prawo własności przemysłowej*, red. U. Promińska, Warszawa 2004, s. 120; Adamiak, Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego*, s. 202; Leoński, *Zarys prawa*, s. 316; Jakimowicz, *Interes indywidualny*, s. 45.

⁶⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz. Urz. L 3 z dnia 5 stycznia 2002 r., s. 1).

⁶⁷ Dyrektywa nr 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz. Urz. L 289 z 28 października 1998 r., s. 28-35, polskie wyd. specjalne: rozdz. 13, t. 21, s. 120-125).

prywatnym. Na gruncie obowiązujących aktów wniosek o unieważnienie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego może złożyć każdy, niezależnie od posiadanego interesu. Sam tryb postępowania oraz sposób jego rozpatrywania i badania, jak również odwołania, wydają się analogiczne w dwóch systemach. Również przedstawiciele doktryny w prawie unijnym i polskim są zgodni, że unieważnienie skutkuje uznaniem prawa za niebyłe, zatem ma skutek *ex tunc*⁶⁸.

THE PARTICIPATION OF PUBLIC PROSECUTOR GENERAL
IN INVALIDITY PROCEEDINGS CONCERNING
AN INDUSTRIAL DESIGN REGISTERED WITH THE POLISH PATENT OFFICE

S u m m a r y

The question of revoking a registration right an industrial design is of current relevance due to a growing number of industrial designs for submitted registration, and consequently the number of invalidation cases. The article discusses the issue of the participation of the Polish Public Prosecutor General in opposition proceedings before the Polish Patent Office. The Author presents the regulations regarding opposition proceedings as used in Poland, focusing on the fact that the Prosecutor General represents the public interest. Also, the course of opposition proceedings is demonstrated as well as the consequences of revoking registration rights for an industrial design. Moreover, the construction of certain provisions is presented in detail.

Translated by Tomasz Pałkowski

Słowa kluczowe: wzór przemysłowy, unieważnienie prawa z rejestracji, Prokurator Generalny RP, interes publiczny.

Key words: industrial design, revocation of registration right, Public Prosecutor General of the Republic of Poland, public interest.

⁶⁸ Por. C. Colston, K. Middleton, *Modern Intellectual Property Law*, London: Cavendish Publishing Limited 2005, s. 456; D. Bainbridge, *Intellectual Property*, Harlow: Pearson Education 2010, s. 553; M. Howe, *Russell-Clarke and Howe on Industrial Designs*, London: Sweet & Maxwell 2005, s. 320; D. Musker, *Community Design Law Principles and Practice*, London: Sweet & Blackwell 2002, s. 135; Szwaja, *Ustanie patentu*, s. 419; Waluszewski, *Unieważnienie*, s. 113; Staszko, *Prawo wynalazcze*, s. 165.